

Nr 499

Av herr Cassel m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 71, med förslag till lag om fortsatt giltighet av prisregleringslagen den 30 juni 1947 (nr 303).

I Kungl. Maj:ts proposition nr 71 föreslås förlängning av prisregleringslagen till den 30 juni 1956. Med hänsyn till att denna lagstiftning för närvarande är föremål för utredning synes oss en sådan förlängning nu böra medgivnas i avvaktan på utredningens förslag.

Det är emellertid uppenbart att Kungl. Maj:ts förslag innefattar dels en förlängning av giltighetstiden för själva prisregleringslagen, dels ett fortsatt förordnande om tillämpning av denna lag. Ett sådant förordnande förutsätter riksdagens samtycke.

Vid de tillfällen då prisregleringslagens giltighetstid förlängts har — utan att detta direkt kommit till uttryck i riksdagens beslut — förlängningen ansetts avse även riksdagens samtycke till fortsatt tillämpning av lagen. Mot att riksdagens samtycke till fortsatt förordnande om lagens tillämpning — uttryckligen eller i tysthet — skall ges i nu rådande läge synes oss vägande invändningar kunna riktas. I prisregleringslagens första paragraf stadgas nämligen, att dylikt förordnande endast kan lämnas under vissa i lagrummet klart definierade förhållanden. Riket skall sålunda, för att ett sådant förordnande skall kunna ges, befinna sig i krig, krigsfara eller eljest under utomordentliga av krig föranledda förhållanden. Ingen lär väl vilja göra gällande att detta för närvarande är fallet. Om riksdagen det oaktat skulle medverka till en förlängning av förordnandet om tillämpning av lagen, måste detta framstå som en överträdelse från riksdagens sida av en lag som riksdagen själv varit med om att stifta. Att detta ur rättssäkerhetssynpunkt är i hög grad stötande synes oss icke här närmare behöva utvecklas.

Enligt vår uppfattning bör riksdagen i anslutning till sitt beslut om förlängning av prisregleringslagen återkalla det samtycke riksdagen 1947 lämnade till förordnande om tillämpning av samma lag.

Ett bifall härtill innebär att priskontrollen skulle upphöra den 1 juli 1955. Kostnaderna för avveckling av nämndens verksamhet synes under nästa budgetår kunna beräknas till ca en miljon kronor lägre än det belopp å sammanlagt 1 741 400 kronor som Kungl. Maj:t föreslagit.

Vi anser det därjämte angeläget, att man för framtiden söker undvika det otillfredsställande förhållandet att ett i viss situation givet bemyndi-

gande att tillämpa en fullmaktslagstiftning sådan som denna slentrianmässigt kommer att stå kvar även sedan denna situation upphört. Med hänsyn härtill vill vi föreslå, att prisregleringslagen ändras därhän att av lagen tydligt kommer att framgå att, sedan förordnande om lagens tillämpning meddelats, riksdagen med korta mellanrum måste ställas inför frågan huruvida situationen är sådan att prisregleringslagen kan och bör tillämpas. Vi föreslår sålunda, att giltighetstiden för ett förordnande enligt första paragrafen sista stycket prisregleringslagen skall vara högst ett år, räknat från den dag förordnandet meddelades.

Med stöd av vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen i anslutning till behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 71 måtte

1) besluta att återkalla sitt samtycke till förordnandet av år 1947 om tillämpning av prisregleringslagens huvudbestämmelser,

2) antaga följande

Förslag

till

Lag angående ändring av prisregleringslagen.

Härigenom förordnas, att 1 § prisregleringslagen måtte erhålla följande ändrade lydelse:

1 §.

Vid krig — — — till efterrättelse.

Prövas under — — — där avses.

Giltighetstiden för dylikt förordnande må vara högst ett år.

Stockholm den 25 februari 1955

Leif Cassel

Birger Gezelius

Nils G. Fröding

Elis Håstad

Erik Nygren

Walter Edström

James I. A. Dickson
